

Na znanje!

1. S početkom leta 1888 znižala je „Posojilnica v Makolah“ obresti za posojila od 7% na 6%.

2. Za hranilne vloge plačujejo se obresti, kakor doslej, po 5%.

3. Dolžnikom se ostro naroča, da morajo pri vsakem obroku poleg obresti še tudi dolžne glavnice (dolga) najmanj 5% nazaj plačati.

4. Uraduje se edino le ob uradnih dnevih, to je, vsak četrtek od 8.—12. dopoldne. Kadar pride na četrtek praznik, vrši se vselej prejšnji dan (sredo) uradovanje. Ob drugih dnevih se celó nič ne opravi.

Posojilnica v Makolah,
koncec decembra 1887.

2—3

Načelnništvo.

Nov harmonij

prodamo. Kdo? To pové upravništvo „Slov. Gospodarja“.

3—3

Krma konjska in živinska na prodaj. Kje? se zvé pri opravništvu „Slov. Gosp.“

Naznanilo.

Pri spodaj podpisanem se dobijo poletne in jesenske hruške. Visoke, najlepše mnogovrstne puternice po 40 kr., pa imam tudi prtliškočne, po 35 kr. drevesce, tudi imam debele nešpeljne po 35 kr. Miha Vizjak, sadjerejec, pošta Štore na južni železnici. 2-3

Mlad človek

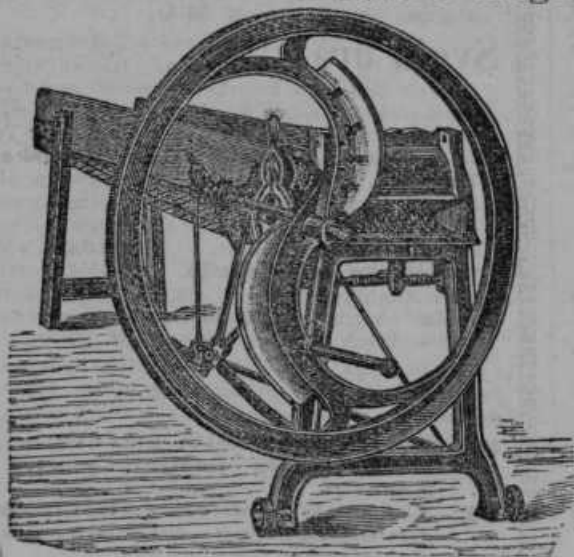
z dežele, zdrav, krepek 27 let star, neoženjen, dobro izurjen v pisavi in brani slovenskega in nemškega jezika, izurjen tudi v gospodarskem in sadjarskem oziru, želi stopiti v službo za pomočnika pri kakem grajščinskem oskrbništvu, (ako treba vloži tudi kavejjo) ali pa za pisarja pri kakem slov. narodnem advokatu. Ponudbe naj se pošiljajo uredništvu „Slov. Gospodarja“.

3—3

Najnovejše v reznih strojih.

Patentiran varstveni rezni stroj

reže 9 dolgosti od $\frac{1}{4}$ —3“

V hipu se lahko ustavi in porine nazaj!

Lepa, natančna rez!

Lahek gon pri naglem delu!

z verigo ali brez nje!

žene se z roko, ного ali z vitlom.

Gotova varnost zoper nesrečo!

C. kr. izklj. privilegirane
tovarne gospodarskih strojev,
livarna za železo

in

kladivarna na par.

PH. MAYFARTH & Co. na Dunaju, II., Taborstrasse
Frankobrod na Mainu in Berlin N.

Podružnice: Budapest, Insterburg, Posen, Dirschau, Hamburg, Osnabrück in Bologna.

Obdarjena z več kakor 200 raznimi darili.

Ogled na željo zastoj in s plačano pošto.

5—10

Gospodarstvena priloga.

Priložena od kat. tiskovnega društva 8. števil. „Slov. Gospodarja“.

L. 1888.

23. februvarija.

Štev. 2.

Akacija.

Akacijo — pravo njeno ime je rubinija — poznamo vsi. Grm je, ki pa vzraste v visoko drevo. Ima košat vrh in gladke veje, katere pa nosijo močne trne. Trni prirastó po dva in dva na tistih mestih, na katerih so se držali poprej listi. Listi so pernati. Cvetovi so beli, po vrtilih pa gojé tudi akacije z rudečkastimi cvetovi. Prikaže se cvetje v visečih grozdih, po 11—15 grozdov skupaj. Sad tega cvetja so ploščnati strokovi. Listje poganja akacija prav pozno, navadno sredi maja. Cvete konec maja ali v začetku junija.

Akacija je prišla preteklega stoletja iz Amerike. Bati so se namreč začeli, da bi utegnili v Evropi zmanjkavati lesú, zato so si hoteli priskrbeti takih lesnih plemen, ki naglo rastó. Akacija pa je tako drevo, ki raste nagleje, kakor vsako drugo; v enem letu požene mladice 3—4 metre dolge in še daljše. Od kraja so dvomili, bode li udomačila se v Evropi, ker je imela v Ameriki toplejšo domovino. V resnici je rasla začetkom počasi, ali kmalu se je privadila tudi našega podnebja. Zdaj se nahaja v Evropi povsod, kjer zamore rasti tudi sadno drevje. Vidiš jo v grmovji, ob roboh gozdov, kjer je sama sebi prepuščena. Gospoda ji daje tudi skrbno vzgojo na vrtilih, ter jo sadi za kinč po drevoredih. Za drugo porabo se dosegmal ni še obračala. Marsikateri gospodar ji napové še le boj, češ: trn se mora posekati, izkopati, sežgati. Lehko je že, da se je bojimo zaradi njenega dolgega in bodečega trnja; vendar je to le malenkost proti mnogi koristi, katero nam lahko daje akacija.

Prednost tega drevesa ni samo ta, da naglo raste, ampak tudi ta, da ima obstoječ les. Nobeno drugo drevo, niti hrast ne prekosi v tem obziru akacije. Za kolje v vinogradih, na polji ali na sadunosnikih je akacijin les, kakor nalašč. Hrastja je zdaj po naših krajih že celo malo, tudi smreka in hojka je čedalje bolj redka, torej je tudi kolje čedalje dražje. Vendar pa ga morajo vinogradniki pogostoma kupovati, ker ne traja dolgo. Nekateri posestniki imajo za to drevesnice, kjer sadijo smrečje ali borovje, da si pripravijo kolja. Kaj, ko bi poskusili v ta namen saditi akacijo?

Zadovoljna je akacija z vsako navadno zemljo. Najljubša ji je se vé, da peščena, nekoliko z ilovico pomešana. Tudi na suhi pešče-

nini raste bolje, kakor bor. Le mokrote ne more prenašati, ali vsaj takih tal ne, kjer sega mokrota globoko v zemljo. Ker poganja korenine globoko, zato je treba skrbeti, da vsaj spodnja plast ni vlažna.

Sadi pa naj se akacija na naslednji način. Dobodi semena iz stročja, katero visi na drevesu. Razumeva se, da mora stročje biti zrelo. Zmlati to stročje in presej. Seme iz južnih krajev bolje zori ter je zato tudi bolj čvrsto, kakor iz severnih krajev. Zato se razvije iz njega tudi bolj krepko drevesce. Spomladi, kadar se ni več bati mraza, napravijo naj se v rahlo, svežo zemljo plaziči za dober palec narazen. V te plaziče se naseje seme. Rastlinice, ki pribodejo na svetlo, morajo se čistiti zeli. Prvo zimo morajo se tudi ograditi, da se obvarujejo mrzlega severja, pa tudi zajca, kateri ljubi mehko škorjico. Ko so drevesca dve leti stara, se presadé na očiščena in za to pripravljena tla za kak meter ali poldrugi narazen. Pri presajanji morajo se obrezati oni deli, ki so kje ozebljeni, da se deblo koj od začetka krepko požene. Pa ne posreči se vedno ta vzgoja iz semen, zato boljše storiš, ako si že koj naročiš dveletnih rastlin.

Tudi sadeži morajo se oplevati, posebno pa robidovje odstranjati, ki se rado vseli — trnje pač sili k trnju. Prihodnjo spomlad naj se porežejo vrhovi za kakih 20 centimetrov. Ako se je katera rastlina posušila, ali je pozebla, naj se nadomesti z drugo. Odrezki naj se odstrané. Zdaj sadež naglo raste, v ednem letu, kakor že omenjeno za 3—4 metre in še črez. Navadno se razraste deblo v dva vrha. Če kak močen veter odčesne eden vrh, mora se rana izrezati. Pet let po sajenji lahko se posekajo vsi sadeži. Debla so že dosti močna, da se lahko porabi za kolje v vinogradih ali za podpore sadnim drevescem. Nekateri pusté akacije, da rastó po 12 let. Taka debla se dajo že cepiti, in tako kolje je še bolj obstoječe ter se tudi dražje prodaja. Služila bi lahko taka debla tudi za raljice na hmeljnikih.

Po takem se lahko dobi v petih letih po 2 do 3 tisoč kolov za vinograde, razun tega pa še tudi količev za vrte, grah, bob itd. Ko dočaka akacija 40 let, daje dober, trden in obstoječ les. Rabijo ga za cveke pri barkah, za ročice in za drugo orodje. Tudi za kurjavo se dobro porabi. Koristi ima torej akacija mnogo.